

Ngày 13 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:18-24 (1)

Chủ đề: *Anh em chẳng tới gần một hòn núi mà người ta có thể rờ đến được, cũng chẳng đến gần lửa hùng, hoặc tối tăm, hoặc âm ế, hoặc gió dữ, hoặc tiếng loa thổi vang, hoặc tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai nghe đều nài xin đừng nói với mình nữa; vì họ không chịu nổi lời phán này: Dấu loài thú vật tới gần núi này cũng sẽ bị ném đá.*

Trọng tâm: Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh là bóng về những sự sẽ đến với những người tin Chúa trong giao ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ. Núi Si-nai là bóng về Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se, mà Si-nai trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **“nhiều gai góc”**. Luật pháp của Đức Chúa Trời đối với xác thịt của loài người như gai góc vậy, nghĩa là xác thịt của loài người không muốn vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp nghịch lại với những sự ham muốn xác thịt. Khi dân Y-sơ-ra-ên đối diện với núi Si-nai trong ngày Đức Giê-hô-Va giáng lâm trên núi, thì núi rung động kịch liệt, là bóng về những đôn lũy của ma quỷ ẩn náu trong thân thể xác thịt của loài người sợ hãi và run rẩy và quyền lực đó khiến dân Y-sơ-ra-ên sợ hãi mà nói với Môi-se cầu xin Đức Giê-hô-Va đừng phán với họ nữa, ấy không phải là linh hồn người ta muốn, mà là ma quỷ không muốn người ta được nghe tiếng của Đức Giê-hô-Va. Vì khi linh hồn người ta được nghe tiếng của Đức Giê-hô-Va, thì quyền phép của Đức Giê-hô-Va sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người ta và người ta sẽ biết các tội lỗi của mình là những sự ghớm ghềch, cần phải loại bỏ. Đó là lý do ma quỷ luôn tìm cách ngăn cản người ta đến với Lê thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Sự Đức Giê-hô-Va cấm người ta đến gần núi Si-nai vào thời điểm đó, đó là vì khi người ta còn đang ở trong tội lỗi, thì không thể đến gần Đức Chúa Trời được, vì sự thánh khiết của Đức Chúa Trời sẽ thiêu đốt kẻ đó. Cho đến tận ngày sau rốt này, rất nhiều người mang danh người tin Chúa, chưa được tái sanh, nhưng lại theo ý muốn của xác thịt mình để chiếm lấy chức vụ thầy tế lễ nhà vua, nghĩa là người ta hòa nhau nhảy vào chức vụ thầy tế lễ, mà người ta gọi là mục sư, là thầy giảng Tin lành, là chức vụ của những người được Đức Thánh Linh xúc dầu cho để làm **“kẻ truyền giải”**, là người nghe được tiếng của Đức Thánh Linh mà rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, cùng giải thích, giải nghĩa Luật pháp văn tự sang Lê thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, khiến linh hồn của người tin Chúa được phục hồi sự sống và được nên thánh. Bấy giờ, khi linh hồn người ta được sanh lại, nghĩa là được sự sống lại, thì linh hồn đó sẽ được đến gần Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện trong quyền phép của Đức Thánh Linh, và linh hồn đó được nghe tiếng của Đức Thánh Linh mà không phải sợ hãi nữa và người đó sẽ được thấy và được vào trong Nước Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Gióp 33; Thi-Thiên 68; Hê-bơ-rơ 5;

Ngày 14 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:18-24 (2)

Chủ đề: *Lại cảnh trạng đó rất kinh khiếp, đến nỗi Môi-se nói rằng: Ta thật sợ sệt và run rẩy cả người. Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại, gần Hội thánh của những con trưởng được ghi tên trong các tầng trời, gần Đức Chúa Trời, là quan án của mọi người, gần các linh hồn người nghĩa được vẹn lành, gần Đức Chúa Jêsus, là Đấng trung bảo của giao ước mới, và gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết của A-bên vậy.*

Trọng tâm: Danh từ Si-ôn được nói đến lần đầu tiên khi vua Đa-vít tấn công và chiếm được thành Giê-ru-sa-lem và người gọi thành đó là thành Đa-vít. Còn ý nghĩa của chữ Si-ôn có nghĩa **“nơi bị nung nóng, nơi bị khô rang bởi sức nóng của mặt trời”**. Thành Giê-ru-sa-lem khi xưa thuộc về dân Giê-bu-xít, dưới tên gọi cũ là Giê-bu. Vua Đa-vít là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, Con một yêu dấu của Đức Chúa Trời, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Thành Giê-bu là bóng về thân thể xác thịt của người ta trước khi được cứu chuộc lại cho Đức Chúa Jêsus Christ. Nhưng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời đã giải phóng thân thể xác thịt của người nào đã tin Đức Chúa Jêsus Christ và thân thể đó sẽ được gọi là thành Giê-ru-sa-lem. Nếu người ấy yêu mến Đức Chúa Trời, thì thân thể của người ấy được gọi là Thành Giê-ru-sa-lem, mà Si-ôn là tên gọi trong sự tôn kính nói về Thành của Đức Chúa Trời trên thiên đàng. Khi chúng ta đối diện với Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta đối diện với thành Si-ôn, như đối diện với sự sáng thật của núi Si-ôn thuộc linh và quyền phép của Luật pháp sẽ thay đổi Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chúng ta được đối diện với sự sáng thật của núi Si-ôn thuộc linh và quyền phép của Luật pháp của Thánh Linh sự sống mà được trở nên người mới, là người được dự phần bồng tánh của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép: **Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đấng lấy vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta, và bởi vinh hiển nhân đức ấy, Ngài lại ban lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bồng tánh của Đức Chúa Trời.** Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ đổ ra trên thập tự giá đó là bóng về huyết nho thật, là Lê thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là quyền phép khiến linh hồn chúng ta được chuộc lại và khiến chúng ta được sự sống lại, như Lời Chúa đã chép: **Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.** **Kinh-Thánh tham khảo:** Giảng 3; 1 Phi-e-rơ 1; 2 Phi-e-rơ 1;

Ngày 15 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:18-24 (3)

Chủ đề: *Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại, gần Hội thánh của những con trưởng được ghi tên trong các tầng trời, gần Đức Chúa Trời, là quan án của mọi người, gần các linh hồn được vẹn lành, gần Đức Chúa Jêsus, là Đấng trung bảo của giao ước mới, và gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết của A-bên vậy.*

Trọng tâm: Hằng ngày chúng ta được đối diện với Lời của Đức Chúa Trời và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến chúng ta gần Đức Chúa Trời hơn mỗi ngày, nếu chúng ta vâng phục và yêu mến Lời của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta nói đến Đức Chúa Jêsus Christ, ấy là chúng ta nói đến Lời của Đức Chúa Trời và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ bảo lãnh cho linh hồn chúng ta ở trước mặt Đức Chúa Trời. Nếu người nào nói mình tin Đức Chúa Jêsus Christ mà không yêu mến và không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì linh hồn của người ấy không được bảo lãnh ở trước mặt Đức Chúa Trời. Sự bảo lãnh này được thực hành mỗi ngày thông qua quyền phép của Lời Đức Chúa Trời thay đổi bồng tánh của xác thịt người đó và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người đó, cùng ghi tạc Luật pháp của Đức Chúa Trời trong lòng của người đó. Chính quyền phép của Luật pháp trọn vẹn (cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống) sẽ khiến linh hồn người đó nên thánh. Khi chúng ta nói Luật pháp trọn vẹn ấy là chúng ta nói cả Luật pháp mà Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai và Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lê thật. Nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã đến thế gian này để làm chứng cho Lê thật và sự làm chứng của Ngài đã hoàn thành khi Ngài đắc thắng sự chết, phục sinh vinh quang. Ngài được ban cho quyền phép khiến chúng ta được bảo lãnh ở trước mặt Đức Chúa Cha. Thánh Linh của Đấng Christ khiến chúng ta được sự hiểu biết Luật pháp văn tự trong Kinh-Thánh và biết Lê thật, là sự mà Luật pháp phải làm chứng cho ở trước mặt Đức Chúa Trời. Nếu người nào nói mình tin Chúa mà không có sự hiểu biết Luật pháp văn tự và Lê thật, thì người ấy chưa nhận được sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì Lời của Đức Chúa Trời là của cải thật của Đức Chúa Trời, nếu không được bảo lãnh, thì không người nào có thể hiểu biết Lời Đức Chúa Trời **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 8; Ma-thi-ơ 10; Khải huyền 3;

Ngày 16 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:25-26

Chủ đề: *Anh em hãy giữ, chớ từ chối Đấng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cự Đấng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cự Đấng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng không tránh khỏi được. Tiếng Đấng ấy bây giờ rúng động cả đất, hiện nay phán hứa rằng: Còn một lần nữa, Ta sẽ chẳng những rúng động đất mà thôi, nhưng cũng rúng động trời nữa.*

Trọng tâm: Sự đổ Phao-lô đang giải nghĩa cho những người Giu-đa (người Hê-bơ-rơ) cho họ hiểu về Đức Chúa Jê-sus Christ, là Đấng mà người ta đã chối bỏ và không tin Ngài là Đấng Christ (Đấng Messiah) và đóng đinh Ngài trên cây thập tự đó. Chính Ngài là Đấng Messiah, là Đấng đã rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời ở trên đất này, như Giảng báp-tít đã nói về Ngài, là Chiên con của Đức Chúa Trời chí cao, Đấng đến thế gian để cất tội lỗi đi và chính Ngài là Đấng mà sứ đồ Phao-lô đã làm chứng rằng: Ngài là Đấng truyền lời báo cáo ở dưới đất. Khi Đức Chúa Jê-sus Christ rao truyền Tin lành ở trên đất này, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ nhìn xem hết thấy những người được nghe Lời Chúa Jê-sus phán dạy mà nhận biết ai là người tin Ngài là Con một của Đức Chúa Trời và ai là kẻ không tin Ngài. Như vậy, dù Chúa Jê-sus không kiện cáo một người nào trong khi Ngài thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành, nhưng Đức Thánh Linh làm điều đó và khi Chúa Jê-sus phán xét những người Giu-đa chống lại Ngài, thì ấy là Ngài nói lại mọi điều mà Đức Thánh Linh phán với Ngài: *Ta không thể tự mình làm nổi việc gì; Ta xét đoán theo điều Ta nghe, và sự xét đoán của Ta là công bình, vì Ta chẳng tìm ý muốn của Ta, nhưng tìm ý muốn của Đấng đã sai Ta. Nếu Ta tự mình làm chứng lấy, thì sự làm chứng ấy không đáng tin. Có người khác làm chứng cho Ta, và Ta biết rằng chứng người đó làm cho Ta là đáng tin.* Thời kỳ sau rốt này người ta vẫn còn làm như những người Giu-đa đã làm đối với Chúa Jê-sus vậy, vì người ta thích nghe lời truyền khẩu của loài người xác thịt, mà không nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh. Họ không tìm kiếm Đức Thánh Linh, là Đấng đã lập Hội-Thánh của Ngài trên đất này và Ngài vẫn cùng làm việc với những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ. Ngài là Đấng làm các phép lạ cặp theo các lời giảng của những người được chọn làm môn đồ của Ngài. Đức Thánh Linh đang trực tiếp hành động qua những người được chọn của Ngài và chính Ngài đặt Lời của Ngài trên môi miệng của các tôi tớ thật của Ngài và chính Đức Thánh Linh sẽ thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn của những người nghe và tin Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng qua môi miệng của các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ. Đó là dấu chỉ về công việc của Đức Thánh Linh, còn những người đội lối chiên, mang danh người giảng Tin lành mà không có ấn chứng của Đức Thánh Linh, thì không thể có được một phép lạ nào, vì những người đó đã bị Chúa Jê-sus phán xét là quân trộm cướp. Những người tin Chúa ở dưới quyền của những người mạo danh là tôi tớ Chúa đó, sẽ không thể nhận biết được Lẽ thật, nên linh hồn những người đó không thể tái sanh. Nếu người tin Chúa mà không tin và không làm theo Lời Chúa Đức Chúa Jê-sus đã phán, thì không thể nhận được những sự ban cho của Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Giảng 5; Giảng 18; Lu-ca 6;

Ngày 17 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:27-29 (1)

Chủ đề: *Vả, trong những chữ: Còn một lần nữa, tỏ ra rằng các vật hay bị rúng động, vì là những vật đã chịu đựng nên, sẽ bị cất đi, hầu cho những vật không hề rúng động được còn lại. Như vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách đẹp lòng Ngài; vì Đức Chúa Trời chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt.*

Trọng tâm: Hết thấy loài người xác thịt ở trên đất này đã vì tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này mà bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn nằm trong bụng mẹ, nghĩa là linh hồn của người ta đã phải ngồi trong bóng của sự chết, mà trở thành vật hay bị rúng động. Để cứu chuộc các vật hay bị rúng động, Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho loài người, để linh hồn của loài người nhận biết trách nhiệm của mình trước sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn phải trở dậy, đánh trận với thân thể xác thịt mình, bắt phải phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi linh hồn nào thực hành trách nhiệm của mình theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của mình và nếu linh hồn đó tiếp tục bất thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời trong quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, nghĩa là được ở trong Đấng Christ. Bấy giờ, khi thời hạn của linh hồn đó đến, linh hồn đó sẽ được sự sống trong Đức Chúa Trời. Còn những linh hồn nào không thi hành trách nhiệm của thân phận mình, thì khi thời hạn đã định cho linh hồn đó tới, linh hồn đó sẽ phải bị cất đi, nghĩa là phải vào trong sự chết đời đời. Vì muôn vật được tạo nên bởi Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, nên sự cứu chuộc sự sống của các tạo vật đó cũng bởi Lời của Đức Chúa Trời hằng sống quyết định. Điều kiện để linh hồn loài người nhận được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, đó là khi linh hồn người ta được nghe tiếng của Đức Chúa Trời thông qua việc linh hồn bắt thân thể xác thịt mình tiếp nhận, vâng phục và sống theo Luật pháp được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, hầu cho tội lỗi không còn cai trị thân thể xác thịt đó, thì phần thưởng của Đức Chúa Trời dành cho linh hồn đó là giá cứu chuộc sự sống cho linh hồn đó. Bấy giờ Thần của Đức Giê-hô-va sẽ mở con mắt của linh hồn đó cho được thấy và sẽ được vào Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là được biết Lẽ thật và sẽ được nuôi bằng Lẽ thật, còn được gọi là sữa nguyên chất của Lời Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn đó được xứng đáng là con của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép: *Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào.* Các chữ sữa thiêng liêng của đạo nguyên văn chép là: *Sữa nguyên chất của Lời Đức Chúa Trời.* Kinh-Thánh tham khảo: Giảng 7; 1 Cô-rinh-tô 9; 1 Phi-e-rơ 2;

Ngày 18 tháng 01 năm 2025

Hê-bơ-rơ 12:27-29 (2)

Chủ đề: *Như vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách đẹp lòng Ngài; vì Đức Chúa Trời chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa để được chuộc sự sống của linh hồn, nhưng họ không nhận biết trách nhiệm của mình phải quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn mình được phục hồi bốn tánh thật của loài người (trước khi được đặt vào trong thân thể xác thịt bằng bụi đất này). Vì nếu linh hồn người ta không được phục hồi bốn tánh nguyên thủy của mình trong ảnh tượng của Đức Chúa Trời, thì sớm hay muộn, linh hồn đó cũng sẽ sa ngã như Lucifer vậy, như Kinh-Thánh đã chép: *Ta đã nói: Các người là thần, hết thấy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.* Sự cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình chỉ là công việc của thủ tục mà thôi và đã là thủ tục thì không thể khiến linh hồn người ta được cứu chuộc. Đức Chúa Jê-sus Christ đã cảnh báo hết thấy mọi người đã tin Ngài rằng: *Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.* Người tin Chúa phải nhận biết Đức Chúa Trời là Thánh, vì thế cho nên nếu linh hồn người tin Chúa mà không nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lẽ thật để được nên thánh, thì sự tin của người đó là vô ích, vì Đức Chúa Trời như đám lửa hay thiêu đốt, sẽ đốt cháy mọi sự gian dối và sự bội nghịch. Vậy nên mọi người tin Chúa phải biết cảm tạ Đức Chúa Trời hay thương xót mà hầu việc Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 82; Giảng 17; Hê-bơ-rơ 12;